

SZAKMAI ÖNÉLETRAJZ

dr. Simonovits András 1946-ban születtem Budapesten. Az ELTE TTK matematikus szakát 1970-ben végeztem el. 1976-ban ugyanitt matematikai egyetemi doktori címet szereztem "Prioritások sorban állási modellek" című dolgozatommal. 1982-ben az MKKE-n megvédtem a "Teljesen decentralizált szabályozás" című közgazdaságtudomány kandidátusi értekezésemet. 1991-ben a BKE-n megszereztem a közgazdaságtudományok doktora címét a "Ciklus és stagnálás a szocialista gazdaságban: Makronövekedési modellcsalád" című értekezésemmel. Egyetemi tanulmányaim befejezése, 1970 óta folyamatosan az MTA Közgazdaságtudományi Intézetében dolgozom, jelenleg tudományos tanácsadóként, illetve kutatási igazgatóként.

Körülbelül ötven-ötven tudományos cikkem és könyvrészletem jelent meg magyarul és angolul, az utóbbiak nemzetközi folyóiratokban, valamint két könyvem magyarul és három angolul a Basil Blackwell, illetve a Macmillan kiadónál. Társszerkesztőként egy magyar és két angol könyvet jegyeztem. Számos nemzetközi konferencián vettem részt, általában előadást is tartottam. Többször dolgoztam nyugati egyetemeken és kutatóintézetekben, negyed-, fél-, ill. egész évet. Oroszból és angoltól középfokú nyelvvizsgám van, franciául értek.

1993 és 1999 között a BKE Mikroökonómia Tanszékének címzetes egyetemi tanára voltam, ott habilitáltam 2001-ben. 1996. óta a Közép-Európai Egyetem Közgazdasági Tanszékén rendszeres vendégtanárként oktatok. 1999. szeptember óta félállásban a Budapesti Műszaki Egyetem Természettudományi Kar Matematika Intézete Differenciálegyenletek Tanszékén dolgozom, ahol a közgazdasági sáv kialakításáért vagyok felelős, 2001. augusztusa óta egyetemi tanárként 1993 óta tagja vagyok a Structural Change and Economic Dynamics c. nemzetközi folyóiratnak, és 1992-2000. között tagja voltam az Econometric Society Winter Symposium "elnökségének". 1997-2000. között tagja voltam a Magyar Akkreditációs Bizottságnak, és elnöke a Közgazdaságtudományi Intézményi Bizottságnak.

Akadémiai doktori értekezésem 1991-es megvédéséig elért legfontosabb tudományos eredményeim a következők: 1. A Kornai János és Martos Béla által kezdeményezett vegetatív szabályozás elméletén belül részben Kornai Jánossal együtt az 1970-es években kidolgoztuk és továbbfejlesztettük a készlet- és rendelésjelzéses modellpárt. Ezt a modellpárt általánosítva a teljesen decentralizált lineáris szabályozási rendszerek maximális konvergenciasebességét és a szabályozási korlátok hatását vizsgáltam. A nemlineáris szabályozási készletmodellemben nemzetközi közgazdaságtani irodalomban az elsők közt sejtettem káoszt. 2. Kornai János

makromodellezési munkájában közreműködve, majd a modellt továbbfejlesztve, az 1980-as években a szocialista gazdaság új modellcsaládját hoztam létre, részben megerősítve, részben finomítva Bauer Tamás cikluselméletét. Szimulációs vizsgálataim a szocialista gazdaság lassuló, majd megszűnő növekedésének okait és következményeit elemezték. 3. Bródy Andrásnak a Leontief-inverz alábecslésére vonatkozó sejtését bizonyító 1975-ös cikkem számos nemzetközi kutatást inspirált.

Az értekezés megvédése óta három területen dolgozom: (i) Az utóbbi évtizedekben a matematikai közgazdaságtanban egyre nagyobb szerepet kap az együttélő nemzedékek modellcsaládjá, amely egyaránt szól a nyugdíjrendszerek rangsorolásáról, a kiegyensúlyozott állandósult állapotok számáról, az endogén ciklusok létezéséről, a racionális és a naiv várakozások lokális stabilitásáról. Augusztinovics Máriát és másokat követve kettőről tetszőleges számúra változtattam a korosztályok számát. Az általam együttélő korosztályoknak nevezett modellcsaládban – új, a korábbi eredményeket jelentősen módosító tételeket kaptam – részben Molnár Györggyel közösen. Jelenleg a rugalmas nyugdíjkorhatár kérdésén dolgozom, ahol a mechanizmustervezés eszközeit alkalmazva elméletileg és gyakorlatilag is jelentős eredményeket értem el – részben Eső Péterrel együtt. 2002-ben Nyugdíjrendszerek: tények és modellek címmel könyvem jelent meg a Typotex kiadónál, amelynek angol nyelvű változatát 2003-ban Palgrave Blackwell kiadó jelentette meg.

(ii) A nyugdíjrendszerek elméleti modellezése során egyre jobban megismerkedtem a gyakorlati kérdésekkel. 1997-től kezdve rendszeresen jelentek meg tanulmányaim a magyar nyugdíjreformról, amelynek megoldatlan kérdéseit az elsők között jeleztem. 2006. januárjában szekcióülést szerveztem az Amerikai Közgazdasági Társaság évi találkozóján, ahol a magyar és az amerikai nyugdíjreform-tervek hasonlóságát és különbségét elemeztem. Megemlítem, a nyugdíjreform témakörében számos hozzászólásomat közölték napi és hetilapok, interjút is adtam a Magyar Narancsnak.

(iii) A közgazdasági kutatásban és oktatásban szintén az utóbbi évtizedek fejleménye, hogy a statikus modellezés mellett egyre inkább előtérbe kerül a dinamikus modellezés. Számos tankönyv és monográfia látott napvilágot, amelyek különféle matematikai módszereket sokféle közgazdasági modellre alkalmaztak. A doktori és ehhez hasonló szintű egyetemi képzés során fokozatosan rádöbbentem, hogy nem létezik olyan tankönyv, amely a legfontosabb módszerek mindegyikét bemutatná. Ezt a hiányt próbáltam bepótolni könyvemmel, Matematikai módszerek

a dinamikus közgazdaságtanban, (Bp. KJK, 1998; angolul: Oxford, Macmillan, 2000). A könyv újszerűségét a matematikai tárgyalás átfogó témaköre és bevezető jellege mellett a saját és társszerzőim kutatási eredményein alapuló közgazdasági modellek szerepeltetése biztosítja.

Budapest, 2006. április 18.

Simonovits András